

under Omtalen af Vædringsforslagene viist, at Flertallet fra sin Side har mødekommet de Dnfter, Mindretallet har opstillet og har gjort delvis ogsaa dettes Tanker til sine, men det har jo ikke deltaget i Indstillingerne og ikke opstillet Vædringsforslag, og dette mærkelige Særshyn giver mig Anledning til en kort Bemærkning. Det er jo pienthyntligt, at den Visnepolitik, som Regjeringen og Mindretallet her har optaget, har antaget tre forskjellige Skikkelser. Den meget ærede Indenrigsminister er den, der gaar videst. Han siger ligefrem rentud: Jeg negter min Medvirkning til dette Forslags Fremme og jeg finder ingen Anledning til at forhandle med Udvalget derom. Dette er jo saa rene Ord, at man ikke har Anledning til nogen Tvivl. Jeg skal kun konstatere, at jeg tror, at det er et enesteaaende Exempel; jeg kender intet saadant i vor parlamentariske Historie, at en Minister ligeoverfor Thinget erklærer, at han overhovedet ikke vil deltage i en Forhandling om den foreliggende Sag. Det er et Standpunkt, der overhovedet, kan jeg sige, unddrager sig fra Kritik eller fra Bedømmelse, thi det angiver ikke selv noget egentlig virkelig Motiv. Det er den Art af Visnepolitik, som jeg vil kalde den umotiverede Visnepolitik. De ærede Medlemmer fra Aarhus (Sngerslev) og Lyngby (Kofen) have stillet sig noget anderledes, idet de nemlig have fulgt Regjeringen saa vidt, at de ogsaa have sagt, at de efter den hele foreliggende, ovenfor paapegede Situation ikke anse det for rigtigt at bidrage til det foreliggende Lovforslags Fremme. For saavidt følge de den høitærede Minister, som de sige: Dette Lovforslag maa ikke fremmes, bortset fra dets eget Indhold. Men disse to ærede Medlemmer have dog alligvel fundet, at denne Position var var ikke ganske holdbar. De have ved Siden deraf forsøgt en delvis Motivering ved at indlade sig paa nogle Enkeltheder og navnlig ved at opstille Udkaft til en fremtidig Reform paa dette Omraade. Det er altsaa Mellemstandpunktet. De ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og Kjørteminde (N. Andersen) have indtaget et tredie Standpunkt, som i særdeles Grad interesserer mig, og jeg tør sige, at jeg sympathiserer fuldstændig dermed. De sige nemlig, at de heller ikke have fundet Anledning til at opstille Vædringsforslag og motiverer det derved: Da vore Ansuelser ikke have vundet Flertallets Tilslutning, er det at forudsæ, at Forslagene ikke vilde blive antagne, og en Afstemning vilde kun kunne præjudicere Sagens videre Behandling. Det er det Standpunkt, jeg vil betegne som den motiverede Visnepoli-

titik; jeg forstaar det fuldstændigt, og jeg siger: Det har min Sympathi. Thi det er den Betragtning, som fra dette Things Side er blevet gjort gjældende, at man altsaa siger, at det er rimeligt og naturligt, man lader Arbeidet hvile, hvor det Arbeide, der skulde udføres, nærmest maatte berygtes at føre til at fjerne Ansuelserne og ikke at bringe dem nærmere. De ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og Kjørteminde stille sig nu affirrat paa det Standpunkt: Vi frygte for, at, dersom vi deltog i denne Behandling, dersom vi stille positive Vædringsforslag, vil dette Arbeide snarere bidrage til at fjerne en Forstaaelse, det vil sige præjudicere den endelige Afgjørelse af disse Sager, thi efter den foreliggende Situation have vi ikke Udsigt til at bane Vej for en Forstaaelse. Jeg siger, jeg forstaar fuldstændigt dette Standpunkt. Jeg sympathiserer dermed. Det er ogsaa det, som pienthyntlig har været det Ledende for Flertallet i denne Sal under disse nu forhaandværende Forhold; jeg skal derfor paa ingen Maade angribe de ærede Medlemmer derfor. Men jeg siger kun, at det er det Standpunkt, som jeg betegner som den motiverede Visnepolitik.

Rimestad: Jeg kan for mit Vedkommende ikke finde Anledning til nogen længere Udtalelse om det foreliggende Lovudkast og har heller ikke stillet noget Vædringsforslag til denne Behandling. Det følger af hele den Opfattelse, jeg har af denne Sags rent foreløbige Stilling. Det er jo vel muligt, at det kan have været — jeg vil gjerne tro det — de ærede Forslagsstilleres virkelige Hensigt og Tanke med at indbringe dette Lovforslag her i Thinget, at de vilde søge at faae en Lov med dette Indhold gennemført i denne Samling. Jeg siger, at det er Noget, som jeg godt vil tro har været Hensigten, ialtfald hos mange af Forslagsstillerne, og at det ikke har været Hensigten alene at opstille Noget, med Hensyn til hvilket man sagde til sig selv: Være dog ikke Regjeringen tager det. Men om jeg end gjerne, som sagt, vil tro

Rettelser.

- Sp. 2229 S. 5 f. n.: „Skulde“, læs: „Runde“.
 — 2230 S. 2—3 f. o.: „operere“, læs: „optræde“.
 — 2235 S. 6—5 f. n.: „det ærede“, læs: „et æret“.